„ЗАСТАВА“ излази редовно средом, петком и недељом на целом табаку а уторником на по табака.

ЦЕНА ЈЕ ОВА
за Аустро-Угарску
на целу годину . . . . . 14 ф. — н.
на по године . . . . . 7 ф. — н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
За Србију (у сребру)
на годину 35 дин. на пола године 17½ дин.
на четврт године 9 динара.

ЗАСТАВА.

ОГЛАСИ рачунају се по 6 новч. од сваке врсте оваких ситних слова, за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“ у Нови Сад.

НЕНАПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се

РУКОПИСИ не враћају се натраг.

Поједини бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 26. У Новом Саду у уторак 18. фебруара (2. марта) 1886. ГОДИНА XXI.

КРВАВА ПОРЕЗА.

Становништво Аустро-Угарске плаћало је до сад огромну порезу у крви, другим речма, од свију европских велесила узимала је Француска, па онда Аустро Угарска саразмерно највише грађана у војску. Тако је то било до сад, а од сад ће измаћи у том погледу Аустро-Угарска и пред Француском.

Наша војена управа израдила је нов закон о обрани, и установила такозвани „Landsturm“, што у Русији зову: ополченицима. Они, који су већ ислужили у војсци свој рок, или који нису били добри за стајаћу војску, долазе у „ополченике“. У ополченике долазе сви грађани од 19.—42. године, ако су иоле способни Тим законом порасла би наша војска са близу два милијона војника.

Што и наша држава хоће да уведе установу ополченика, то је врло разумљиво, јер све велесиле имају тога. Али је наш нов закон о томе тако чудноват, да је наишао на велико узбуђење у самом грађанству а и у неким државама, нарочито у Русији изазвао је опрезност и сумњичење.

Па шта замерају код нас том закону? Замерају му то, што је неискрен. Ополченици по другим државама могу се употребити само за обрану земље. Ал наши ополченици биће подељени у две класе, а прва класа моћи ће се употребити и за то да попуни редове остале војске. А ко једном дође међу редове остале војске, тај се може употребити не само за обрану земље, него и за напад. Једном речи, овај закон не установљава само ополченике, него повишује број наше досадање војске, повишује број — резерве.

Многима је криво што се овако кришом и странпутицом хоће нешто да изведе, а не каже се јасно и отворено: „нами је овај милијон војника који имамо мало, дај народе још.“ И ти који тако говоре имају пуно право. Увек је боље знати на чему смо, но да сумњамо, да се иза тог замотаног закона крије — свашта.

У Русији је новинарство дигло грају, јер је осетило да Аустро-Угарска увећава војску, а овамо замотава тај чин. Међутим у самој ствари биће то, да су у нашој војној управи осетили, да нам војска није онако јака као пре јер Босна и Херцеговина гута нам и у мирно доба грдан број војске, а за случај рата, мораће се тај број најмање удвостручити. И отуд сад онако странпутицом „и да се Власи не сећају“ установљавамо ми не само ополченике, но појачавамо и број оних наших војника, који се могу употребити за све.

Ако ћемо о овој ствари и ми да кажемо отворено своје мишљење, онда то наше мишљење изгледа овако: Од свију европских велесила, најсиромашнија је данас Аустро Угарска. И та најсиромашнија Аустро-Угарска трошила је до сад, саразмерно према броју становништва, највише на војску И друге би државе трошиле више на то да могу, али не могу, а богме не можемо ни ми. Повећање броја војске донеће нам повећање порезе а ми то не можемо издржати. Нами се може сасвим лепо десити то, да крај огромне војске пропаднемо без рата и без битке, јер господа што граде законе, као да не питају: ко ће то све платити.

Кад већ говоримо искрено, онда да кажемо и ово: Шта вреди војска без нужне спреме? Такву војску је имао Наполеон III. такву војску је имао и краљ Милан. А кад дође до рата, видило се, да нема ничега, ни ране ни одела, ни пушака ни муниције ни коморе, ни организације и онда је испало зло. А ко хоће да говори искрено, мора признати, да ми нити имамо путева, ни спреме ни официре за толику војску.

Да и не говоримо о прошлим ратовима. Ево само да се сетимо окупације Босне и Херцеговине. Па шта видимо. Нит беше коморе, ни хране, ни организације, него јад и чемер. Кад се враћаху одонуд војници враћаху се изгладнели, а са њих висаху рите. Оне мале препоне нисмо били у стању да свладамо, но се брукасмо на сваком кораку. Показало се дакле да ни за досадањи број војске нисмо ни из близу све приправили нит удесили, па то се није ни доцније десило, а овамо дај, потежи нову војску.

То је богме зло а зацело је наопако. Наша огромна али рђаво удешена и снабдевена војска. неће бити ни толико страшна непријатељу, колико би му јада задавала мања војска ал спремна и удешена.

Овако ћемо дакле више плаћати, више грађана потезати у војску, а бићемо поред свег тог слабији. Дакле види се, да се код нас и у овом, као у свачему ради — наопако.

Политички преглед.

Угарски сабор имао је у суботу 27. о м. седницу, без великог значаја. У њој су расправљане и решене разне молбе које су на сабор од муниципија и са разних страна стигле. Када се тај посао обавио поднео је Виктор Хорански интерпелацију у ствари острогонске жељезници.

Горња кућа угарског сабора расправљала је и усвојила је у седници од 27. о. м. законске предлоге у насељеницима, о спречавању очних болести, о заштити марка-заштитница, и уговорима за трговину спиритуозних, пића са Сиамом. Седница је била врло кратка, а и говорника је било мало, од којих је највише говорио чивутин Др. Хиршел.

Аустријски закон против Социјалиста. Нарочити одбор кога је на то аустријска заступничка кућа опуномоћила, већа о законском предлогу, који је управљен против социјалиста. У почетку се расправљало да ли одборске седнице морају бити тајне. Већином гласова решио је одбор да седнице остану јавне. Одбор је имао пред собом две основе. Члан одбора Штурм изразио се против обе основе, јер он мисли да се изнимним мерама неће на пут стати социалистичкој агитацији. При крају је тражио да се реч „социјалистичке“ измене са „анархистичким тежњама, но без икаквог успеха.

Из Португалије. Као што смо већ брзојавима јавили досадање конзервативно министарство поднело је оставку, а нов је кабинет саставио вођа прогресиста Кастро. Узроци оставци конзервативног министарства избијају тек сада на јавност. У народу је овладала узрујаност, због увођења варошке трошарине. Било је и неколиких скупова, на којима се изражавало незадовољство. — Међутим извештаји тврде, да је промена министарства произвела повољан утисак у земљи, јер је отпао законски предлог о трошарини.

Шајкаши поздрављају Мочарија и Бабеша

Срби бирачи Шајкашког изборног среза, присталице српске народне слободоумне странке поздравили су Мочарија и Бабеша. Брзојав гласи овако:

Господину Лудвику Мочарију
саб. посланику
Будимпешта.

Највећа захвалост браниоцу народности, који се овако мушки борио за права потиштених народности. Само на основу таких начела процветаће наша љубљена домовина.

Срби бирачи Шајкашког изборног среза.

Господину Вићентију Бабешу
саб. посланику
Будапешта.

На вашем мушком држању приликом расправе о народносном питању примите нашу захвалност.

Срби бирачи шајкашког изборног среза.

ДОПИСИ.

У Шајкашкој фебруара 1885. (Ковиљске ствари. Отац Мирон и тителска господа. Различности) У последње време није се ништа догодило тако важно у нашој лепој српској Шајкашкој, те вам зато досада нисам ни писао. Што то сада чиним навело ме је кортешовање германовог кандидата за ковиљску парохију и теревенке оца Мирона.

Нема ваљда краја у нашем народу, где се толико мора да трпи и подноси као код нас у Шајкашкој. С једне стране вармеђски пустакомесар са његовим момцима — сејменима, с друге стране тителски солга Др. Нађ. са ковиљски калуђери. Герман у суседству и каквих ти ту још чудовишта нема. Сваки се то растреса над нама.

Него збиља хтео сам вам писати о ковиљским стварима. У свесном месту Г. Ковиљу упражњено је место пароха, па се већ сада почело кортешовање. У томе је, како поуздано дознајемо, и сама наименованост Герман помешан.

Неки Влада Милетин, који је узео за жену једну Германову рођаку, познаницу или тако нешто. буде протекцијом Њег. Наименованости постављен за пароха у Лаћарак. Њему се по свој прилици у последње време тамо не допада, те би хтео бољу парохију. Мора да се потужио Герману, а овај га је с обзиром на „сродство“ Малетинове жене упутио у Г. Ковиљ. И г. В. Малетин дошао је збиља у Горњи Ковиљ те је почео у велико кортешовати. Отишао је код председника српске црквене општине честитог ратара, члана српске нар. слоб. странке Л. Милића и препоручивао се. Говорио му је, како парохијско место треба што пре попунити, а то се може учинити, ако главна скупштина црквене општине то устражи од конзисторије и т. д. Тако је исто говорио и код потпредседника г. Васе Стејина, тог ваљаног народног пријатеља и у свакој прилици ревносног члана наше народне странке, па и код осталих општинара. Но на жалост добио је свугде негативан одговор. Шајкаши Ковиљци знали су и овом приликом да покажу е су људи. Они ће ма да је неугодно, што им администрира неки ковиљски калуђер, који одчегрта од оца Мирона састављену придику, ипак чекати време кад добију ваљанијег човека за свог пароха, него што је Германов кандидат — Малетин.

Но има у ковиљској околини и других „занимљивих“ па чак и „пикантних“ ствари. То је пријатељство оца игумана Мирона са тителском господом из солгабировата. То је пријатељство постало тако већ блиско, да се од светиње манастира Ковиља начинила права — крчма. Тителска господа кад дођу у Ковиљ одседавају у манастир, па се ту почињу теревенке и сваковрсна весеља. Бива ту и картања до беле зоре, па вредни отац Мирон збрине за „све“ што год господи треба. Кад год је и „домаћи персонал“ премален, па се мора „тражити“ у селу. Што се сутра дан размећу господа да су у манастиру имали „свега,“ то се оца Мирона слабо тиче. Он је задовољан тиме, што је веселе зачињено било и са — „пикантеријама“. Дотле су доспели већ наши манастири, да весела мађарска господа причају, како би „згоде“ које се збивају у њима, имале места и у ступцима „Magyar Figaró-a“ (лист за „пикантне“ ствари, сличан француском „Cronique scandaleuse.“) Зар је онда чудо кад наш народ, поред овако разврстних калуђера одлази у назарене?

Избор бележника у Чуругу биће у среду 19. о. м. Чујемо да г. Коста Бањац неће моћи продрети. Чуружани имају да бирају између Вучерића и Ковачевића Ковачевић ма да је млого што шта учинио што не треба, ипак је више заслужио да га бирају, кад већ не могу Бањца, него познатог мађарона Вучерића. У осталом уверени смо да ће чуружани осветлати свој досада неокаљани образ.

Мрђен Срдановић.

Вести из места и са стране.

За српске рањенике. У Жабљу у Шајкашкој приложила је за рањенике српска црквена општина 100 ф. политична општина 25 ф. а грађанство 62

ЛИСТАК.

ЖИВОТИЊЕ ПРЕД СУДОМ.

У старијим временима било је свакојаких „чуда“, али ово о чему ћу да вам причам, било би са свим неверовато, да се случајно нису сачувала судска акта, која цео догађај потврђују. Дакле да чујете како су Немци тужили мишеве.

Било је на почетку XVI. века кад се у Ечкој долини појавила нека нова врста мишева. Ти мишеви појавише се у таком броју да стаманише усеве до корена. Становништво се молило богу, ал ништа му не поможе.

Напослетку се подигоше грађани села Штилфса, те одоше у суд, да траже помоћи. Судија Вилхелм Хаслингер натакао је наочаре и мирно увео у протокол тужбу, коју му је поднео заступник Штилфса, г. Симон Флајс. То се десило на дан св. Урзуле год. 1519.

Судија је био праведан, те није хтео никога да казни непреслушаног. Но пошто мишеви не знају да говоре разумљивим језиком, то им је именовао браниоца Водила се и нека предистрага, и тек на дан Филипа и Јакова 1520 год дошло је до коначне расправе.

И мишеви су позвани на расправу, али у колико је познато, сви су судску позивницу поједели. Но дошао је њихов наименовани бранилац, у лицу ковача Гринебера.

Преслушани су најпре сведоци. Сви су они редом казивали, да су мишеви упропастили усеве, па и заклели се на то Затим је говорио тужитељ, заступник Штилфске општине. Он је као што се из судских аката види навео ово: „Ако суд не помогне, или бар не протера шкодљиве мишеве, онда грађани његове општине неће моћи више давати ни десетак нит икакве друге дације и мораће се сами раселити.“

Ковач Гринебер заузео се својски за своје оптужене. Није до душе порицао дело, али је наводио, како „то лежи у крви и нарави мишева.“ Они као божја створења имају права да се хране, па зато је грозно и неправедно пречити им то. Но пошто је и то истина да чине грађанству штете, то ако би суд ипак наредио да се имају протерати, то се он нада да ће се њима одредити друго место пребивања. А оним мишевима, који су болесни или „тешки,“ тима нек се продужи рок, да могу оздравити или донети на свет мале, па да онда оду са својима.

Бранилац је и успео; суд је бар све његове наводе узео у обзир и закључио: „после оптужбе и обране, после саслушања сведока, изриче се пресуда: да се мишеви морају селити за 14 дана из области Штилфса, и нека се никад не усуде повратити се натраг; ако је међу њима који болестан или у другом стању, може се задржати док не оздрави, и зато време неће га нико дирати.“

Како су ову пресуду доставили мишевима и да ли су се они тој пресуди повиновали, не стоји забележено, али горња пресуда и опис целог суђења сачувао се и данас у архиви.

* * *

У исто време изречено је у Берну (Швајцарској) проклетство над неким бубицама, које су такође немилице таманиле усеве. Грађани Берна обратише се у својој невољи владици од Лаузане. Владика је наредио пароху Шмиду, да изрече црквену осуду. У Hottinger-овој историји латинске цркве, (свеска IV стр. 318.) стоји та осуда забележена и гласила је овако: „Ти лудо и неваљало створење, какво није живило у архи ојевој! У име мога милостивог владике, силом свете Тројице на основу заслуга Исуса Христа, а на основу наше свете цркве, налажем твојој целој фели, да се за 6 дана селиш са оних места на којима расте трава и храна за људе и животиње, а ако ме послушати нећеш, мораћеш доћи на одговор владици.“

Но бубице не послушаше. Поново изађе налог, да се парох обрати на штетне животињице, али много строжије но први пут. И он то учини год. 1517., а његов спис почињаше са речима: „Проклете, нечисте креатуре, које не заслужујете ни име животиња.“ Ал и то оста без успеха.

И тада се обратила општина вароши Берна па владику, нека изриче — проклетство. Владика је то учинио, и препис његовог „проклетства“ налази се у варошкој архиви. Оно гласи у изводу овако: „Ја владика од Лаузане, Бенедик од Монтсера бацам на те нечисте животињице анатему и проклињем их у име оца и сина и светога духа. Нека од њих не остане ни трага, а све на корист човечанства“.

Неки крчмар је забележио, да ово проклетство није ништа помогло.

Пољопривредни писац J. Финдениг из чије расправице вадимо ове податке вели на крају ово: „Из свега се види да су и у стара времена разни мишеви и инсекти чинили квара усевима, али штета коју починише не би била тако честа, да су се становници лаћали практичних средстава, да ту напад истребе и да су се боље сећали оне пословице, која вели: Помози сам себи па ће ти и Бог помоћи!“

27 н. Свега 187 ф. 27 н. Осим тога приложило не и доста разних ствари, што је са новцем заједно послано у Београд. — У Приједору је скупљено 420 ф. и ствари за рањенике.

Женско друштво у Београду послало је госпођи Јулки Радовановићки начелници „добротворне задруге српкиња“ у Н. Саду ово писмо:

Београд 14. фебр. 1886.

Многоштована Госпођо!

Новац у суми од 1.795 ф. 76 н., који сте имали доброту прикупити заједно са осталим госпођама и предати Њеном Величанству госпођи краљици Наталији примило је „женско друштво“ као помоћ за рањене борце. На Вашем племенитом заузимању као и осталих госпођа, управа „женског друштва“ изјављује Вам своју најтоплију захвалност, са жељом да се хиљаде такве Српкиње и да живе на дику и понос целог Српства.

Молимо Вас госпађо да примите уверење нашег особитог поштовања.

За деловоткиву **Марија А. Лаудалорића.** Председ. жен. друштва **Софија О. Ивановићка.**

Збор градоначеоника у Пешти донео је у својој седници од 26. о. м. закључак, који ће се у облику молбенице поднети министарству унутрашњих дела. Важније је из тог закључка, да се самоуправа вароши са уређеним саветом (rend. tanácsu város) прошири и да се то засебно узакони, да чиновници буду стални, да се гласање са пуномоћијима укине, да закупници општ. добара немогу бити чланови представништва, да се узакони ко има у савету право гласања и напослетку да се о пензији чиновника постара. — После подуже расправе усвојен је овај закључак.

Слика братоубилачког рата. „Српски Лист“ пише: „У недељу стали смо пред једним задарским дућаном, где се толики свет сакупио био, и задивили смо се једној слици нашег уметника проф. Жмирића, која је ту изложена била. Призор је на планини. Прва слика: мртав човек и крај њега пушка. Други, жив, отиснуо се у планину и замиче врлети; он носи пушку у руци и мрко за собом погледива. Изнад првога на кршу једна жена раскрила је руке и закукала. За њом гори кућа. Ношња на тројици лица, који нам грозни призор представљају, наша је. Обличје је нашега народа. Дакле то су браћа, која се крвнички убијају, то је њихова црна мајка, која се изнад брацког крвопролића закукала. У слици изражена је грозота братоубилачког рата на Балкану, где се понавља брацки покољ, који је некад у стара доба могућан био у Италији. Слика је крејоном изведена. Хвала проф. Жмирићу на мисли и на извршењу.

Нестало села. У селу Цешну близу Лајпцига догодио се чудноват случај. Изјутра око 10 сата једно повелико земљиште на ком је било више кућа и у њима три становника одронило се и нестало га са земљине површине са зградама заједно. На том месту постало је одма једно мало језеро.

Лажне банке у Србији. У селу Жаркову близу Београда ушла је полиција у траг „дружинници“ која је правила нове српске банкноте. Од ухваћених су двојица српски поданици, а остали су из Аустрије. Истрага је отпочета.

Несрећа на Дунаву. Прва путничка лађа дунавског паробродског друштва, која је отпочела вожњу на Дунаву, била је уједно и прва несрећа ове сезоне. То је било у понедељак 10 о. м. Качар и баждар из Ст. Футога Карл Тобијас оде са својим шегртом у Черевић по дрва, којима испуни чамац тако, да је овај једва за три прста из воде вирио. На опомену људи са обале одговар о је, да он врло добро зна, шта чамац може понети. Он шта више још узеде на чамац и свога комшију и једну жену (Ленка Гарајлова), да се заједно кући одвезу. Све је то било лепо, док их не стиже лађа спрам Футошке аде, а тада први талас изврати све возаче из чамца у Дунав. Жена како је упала није се више ни појављивала а качар се хватао за буре, које се увек у води окренуло и он се тада поново загњурио у воду. Та је утопљеничка борба трајала у три пута. Трећи пут је качар своме комшији, који се међу тим спасао био, рекао: „Сад збогом, брате!“ и нестаде га. И шегрт се срећно спасао.

Кратке вести. За прошли четвртак сазвана седница административног одбора бачке епархије није се одржала. Није био присутан довољан број чланова. — Босанска влада ради на подизању свиларства у Босни. — У петак 21. о. м. биће забава овдашње српске читаонице. — У Жабљу (Шајкашка) основала се ватрогасна дружина. Прва забава донела јој је 37 ф. 80 н. прилога. — У Нови Карловци умрла је учитељица Даница Николајевић. — У Русији ће отпочети радити на преустројству судства. — Из Капланда је извежено 1885. год. драгог камена у вредности 2 милијона 489.778 фун. стерлинга. — У Бечу се образовало друштво за потпомагање ђака Далматинаца. — За председника одбора Чупићеве задужбине изабран је поново г. М. Ђ. Милићевић.

Трговина.

= **Нови Сад** 17. фебруара (1. марта). Имамо да забележимо данас вишу цену храни односно шеници и кукурузу. Покрет што је прошле па и ове недеља на горњим пијацама житарским унапредио цену храни, и на нашој је пијаци учинио своје. Данас се плаћа шеница прве каквоће код нас 7 ф. 80 ц., средња роба 7 ф. 40—50 н., лакша роба 7 ф. Кукуруз 4 ф. 90 нов. Зоб и јечам без промене. Робе је мало, али се и не тражи велико. Зоб 5 ф. 70 н., јечам 4 ф. 20 н.

Производи су напредовали у цени. Пасуљ бели 8 ф., пасуљица 9 ф., жути 7 ф. 50 н. до 8 ф. Маст на више 48 ф., на мање 50 ф. Сланина сушена 50 ф.

Посао са храном и са производима веома живахан. Промет знаменит. Храна се јако тражи, желити је што обилнијег довоза.

*

Извештај рада од Костовића и друга у Будим-Пешти

од 15. (27.) фебр.уара 1885.

Инкасо, комисионска и агентурна радња. Давање предујма

Храна. У првим данима ове недеље затражише имаоци робе више цене, но млине никако нехтедоше одобрити исте и тако је само мало жита прометнуто по непромењеним ценама. Како је пак око половице недеље јављало иноземство више цена, а к томе се још поседници робе уздржавали од понуда и осташе чврсто при затраженим бољим ценама, то су млине морале најзад попустити и постепено одобрити и онако само умерено повишене цене, како би даљим купом могле попунити своја складишта. Према томе може се рећи, да је ове недеље продато у свему око 90.000 м. ц. жита и поправиле се цене мањих партија са 15—20 новч. а већим са 20—25 нов. Раж се такође поправила у цени са 5—10 новч. 6 ф. 30—55 н. Јечам за храну одржао се чврсто; лоша роба 5 ф 15—30 н., средња 5 ф. 40—70 н., а боље до 6 ф. Зоб је поскупила са 10—15 новч., лоша роба 6—6 ф. 30 30 н., трговачка 6 ф, 40—50 н., а фина до 6 ф. 90 н. Кукуруз плаћа се скупље са 5—10 новч. 5 ф. 45—55 н.

Продукти. Довози шљива врло су слаби, а што се овде налази робе, то се по мало продаје по следећим ценама: роба од 95—100 комада 7 ф. 25 н., од 80—85 ком. 11 ф. 25 н., стара роба од 1883. год. 1 ф. 75 н. Од нових 1886. год. шљива пазарило се већ 6. шлусева по 8 ф. 50 н. од 56 кгр. Пекмез се чврсто одржао; I-ва славонска роба плаћа се до 14 ф. Мед је непромењен. Пасуљ је занемарен и слабије цене. Восак 125—132 ф. Маст се поправила у цени 53—53 ф. 50 н. Сланина 45—46 50 нов. Коже се прилично пазаре, али само по скученим ценама; козије 100—110 ф. по 100 кгр., овчије босанске 34—38 ф., мацедонске 36—49 ф. по 56 кгр., јареће и јагњеће пазаре се веома слабе па пијаци. Од зверке продавало се: лисице 2 ф. 50 н. до 3 ф, творови 1 ф. 75 н. до 2 ф. 25 н., видре 7—9 ф., куне златице 7—8 50 н., бјелице 8—12 ф., дивље мачке 1 ф. 50—75 н., јазавци 1 ф. 50 н. све по пару. Зечина 20—22 ф. по 100 комада са 2%.

Најновије вести.

— Драган Цанков, вођа бугарских радикала, штампао је своје мисли о турско-бугарском уговору Он у том писмену вели кратко и јасно ово: „Турско бугарски уговор је убијствен по Бугарску, то је гробни камен поврх народних идеала Тај уговор повраћа нас у чељуст нашег хиљадугодишњег непријатеља Турчина, а отуђује нас од Русије. Та унија, није онаква, какву је бугарски народ желио.

— Министар Трефор управио је писмо на све католичке епископе Угарске. Он се позива на општу жељу, да католици добију црквену автономију, бар у административним стварима, и моли епископе да му о том пошљу написмено своје мишлење.

БРЗОЈАВИ „ЗАСТАВИ“.

(Стигли 17. фебруара у вече.)

Букурешт. (Од нашег нарочитог извештача.) Чеда је узалуд покушавао да добије пристанак српске владе на турске услове. Кажу да српска влада неће да пристане на разоружање. Усљед тог се могу преговори сасвим прекинути, јер Турска и Бугарска изјавише, да никако неће попустити.

Загреб. Касациона расправа против Старчевића и Гржанића данас отпочела. Председава тајни саветник Радивојевић, оптужбу заступа државни надодветник Ракоцаји. Бранилац је Хинковић. Проглашење пресуде очекује се за сутра.

Софија. (Вест „Ажанс Хаваса.“) Пошто је време примирју истекло, а Србија поред свег попуштања од стране Бугарске чини војене демонстрације на бугарској граници, то је позвана румелијска народна војска у Софију, одакле ће на границу.

Атина. Вест да је европска флота пошла према грчким водама не обистињава се.

Манчестар. Јуче су били социјалистички зборови, који се мирно свршише. По подне чинили су силни радници, који осташе без посла, изгреде. Полиција их је растерала и неке поапсила.

КЊИЖЕВНЕ ВЕСТИ.

Сад баш угледа света прва свеска наше библиотеке

„ДЕЧЈИ СВЕТ.“

Цена је на читаву годину са поштарином за 12 месечних свезака, 2 штампана табака са сликама 2 фор., на по године 1 фор. а. вр.

Ко скупи 10 претплатника, добија „Дечји свет“ бесплатно.

Да би се ова наша по свако дете корисна библиотека и одржати могла, то усрдно гг. учитеље молимо, да нас њиховом препоруком потпомогну а у исто време молимо и родољубе да се добрих сиротих ђака сете те да их они поклоном те корисне књиге изненаде.

С поштовањем

ЂЕРМЕКОВ И МАТИЋ

у Митровици.

Приликом игранке, одржане 17. о. м. у корист новосадског филијала друштва црвеног крста преплатили су:

Госпођа Софија Дувђерски: 20 ф. Новосадско паромлинско деоничарско друштво 10 ф. Влада Каћански 1 дукат. По 5 ф. Амалија Хирш, М. Димитријевићка, Тона Хаџић. По 4 фор. Гроф Хадик, Лаза Андријевић, Светозар Ивачковић и Н. Н. По 3 ф. Хуго Фишер и Др. Михајло Поповић. По 2 ф. 60 н. Н. Н. По 2 ф. Марија Фишер и Јосиф Цајпек Др. Мл. Јојкић и Фридрих Штелцер. По 1 ф. Јозефина Нел, Емил Бала, Др. А Д. Блау, Исидор Франкл, Ђорђе Гавански, Антон Хофман, Ђорђе Јосић, Билфелм Каргер, Васа Ковачевић, Л. Кречмари, Др. Е. Левингер, Јован Миличић, Арон Поповић и Филип Бајнфелд. Свега 91 ф. 60 новч. и 1 дукат.

Чист приход игранке износи 183 ф. 51 н. а. вр.

Српско народно позориште.

(Недељни ред позоришних представа.)

У среду 19. фебруара свечана представа у прославу успомене на Косту Трифковића: **„Честитам“**. Шаљива игра у 1 чину, с певањем, написао Коста Трифковић. — За тим **„Љубавно писмо.“** Шаљива игра у 1 чину, написао К. Трифковић. — На послетку: **„Француско пруски рат.“** Шаљива игра у 1 чину, од К. Трифковића.

У четвртак 20. фебруара први пут: **„На добротворну цел.“** Шаљива игра у 1 чину, написао Милан Савић. — За тим: **„Шоља теја.“** Шаљива игра у 1 чину, превео Г. Гершић.

У суботу 22. фебруара: **„Ђаволови записници.“** Драма у 3 чина, написао Араго, по француском превео М. Бидуловић.

У недељу 23. фебруара по други пут: **„Стеван последњи босански краљ.“** Историјска трагедија у 5 чинова, написао Мита Поповић.

I. ц. кр. овлашћено дунавско паробродско друштво.

РЕД ПЛОВИДБЕ

ПОШТАНСКИХ И ОСОБНИХ ПАРОБРОДА

од 22. фебруара до 11. марта 1886.

Из НОВОГ САДА У СЛАНКАМЕН и ТИТЕЛ: средом и недељом у $1^1/_2$ сахат по подне.

Из НОВОГ САДА у ЗЕМУН-БЕОГРАД-ОРШАВА-ГАЛАЦ: средом и недељом у $1^1/_2$ сахат по подне

Из НОВОГ САДА У ВУКОВАР: уторником, средом, петком и суботом у $10^1/_2$ сахата пре подне.

Из НОВОГ САДА У БУДИМПЕШТУ: средом и суботом у $10^1/_2$ сахата пре подне.

ОГЛАСИ.

СПЕЦЕРАЈСКА ТРГОВИНА

ПЕТРА М. АНТОНИЈЕВИЋА

У ЗЕМУНУ

потребује једног млађег помоћника и једног шегрта. 1—2

Реелан и најјефтинији набављачки извор.

„ГАРАНТОВАН УТАКМИЧКИ НАМЕШТАЈ“

ТОДОР ДИМОВИЋ 8—36

БЕЧ

I. Wipplingerstrasse № 27.

НАМЕШТАЈА СВАКОВРСНИХ И У СВАКОМ СТИЛУ.

Илустровани ценовници шиљу се бесплатно и франко.

СПЕЦЕРАЈСКА РАДЊА

Д. ЈОВАНОВИЋА СИНА

У ЗЕМУНУ

тражи доброг спомоћника који одма ступити може. 1—2

ПРВА ЗЕМУНСКА ЗАДРУГА

ЗА ПОТПОМАГАЊЕ И ШТЕДЊУ.

ОБЈАВА.

Сви они, које на заложене драгоцености, државне и друге папире камату дугују, позивају се, да заостатак одма уплате, иначе продаваће се све такове заложене ствари на јавној дражби, која ће се дана 11. марта 1886. по нов. и ако то потребно буде, и идућих дана у 3 сата после подне у просторијама завода обдржавати.

У Земуну, 11. фебр. 1886. по нов. кал.

УПРАВА

прве земунске задруге за подпомагање и штедњу.

1—1

ОПРЕЗНОСТ!

Са других страна сличним огласима препоручени капутићи по ф. 1.80 и ф. 1.85 су ординарне паорске реклије и ја такове продајем по ф. 1.50 од комада!

НЕПРОБОЈНО ЗА ХЛАДНОЋУ И КИШУ САМО

фор. 1.90

са скоро пронађени, најбољи, често ткани, топли и лепи

„Bürger“-капутићи.

Нема ничег бољег, трајнијег, јефтинијег и згоднијег од ових сад скоро пронађених, „Bürger“-капутићи за господу и госпође, за децу мушку и женску, којих има на стоваришту у боји сивој, угаситој драп, угасито плавој и црној и који су од ауторитета признати и препоручити, због тог, што:

1. приљубљују се уз свачије тело,
2, одржавају једнаку топлоту тела,
3. заштеде други, скупљи огртач,
4. јефтини су, трајни ,лепи и модерног кроја

Ко има „Bürger“- капутић, тај је зими најбоље сачуван од хладноће, с тога не треба нико, да жали малу своту, јер смо то здрављу свом дужни.

Један капутић или чакшире стају само фор. 1·90. При наручбини ваља само казати, требали велик, средњи или мали.

Јелина продаваоница и рашиљарница у наточ (Nachnahme.)

Rabinovicz, Versandthaus, 8—8
Wila. III. Hint. Zollamtsstr. 9.

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.